

Blahoslavená Alfonza Mária a jej úcta k Božskému Srdcu Ježišovmu

Modlitba

bl. Alfonzy Márie k Srdcu Ježišovmu

*Daj mi, Ježiš, milosť zachovať si čisté srdce
po celý môj život,
aby som ti mohla vždy slúžiť v čistote.
Nechcem byť pannou len podľa mena,
ale aj moje srdce nech je ozdobené čistotou.
Môj Božský Ženich,
vnáram svoje srdce do tvojho.
Zober si ho a daj mi svoje.
Žijem, avšak už nie pre seba,
ale pre samého Boha.
Iba samému Bohu sa obetujem každý deň.
Samému Bohu obetujem v každom okamihu svoje telo,
svoju vôľu, svoje srdce a svoje prania. Amen.*

Je mesiac Božského Srdca Ježišovho, ktoré ako sestry a členky Duchovnej rodiny blahoslavennej zakladateľky Alfonzy Márie, podľa jej vzoru, máme vo veľkej úcte a plnšie prežívame túto skutočnosť úcty.

Skúmajme, prečo si blahoslavená Alfonza Mária uctievala Božské Srdce Ježišovo?

V *Prvých pravidlách*, ktoré zostavila pre novú kongregáciu nachádzame mimoriadnu úctu k Božskému Srdcu Ježišovmu.

Ako v tejto úcte dozrievala? Čo pre ňu znamená srdce? Čo viedlo, vtedy ešte mladú Alžbetu k tejto úcte až natoľko, že to vložila hneď do úvodu Prvých pravidiel?

„Rehoľa sestier Najsvätejšieho Spasiteľa je založená ku cti Božského Srdca Ježišovho a Nepoškvrneného Srdca Panny Márie... Rehoľa je založená ku cti dvoch najsvätejších Srdc, aby touto úctou bola napodobnená dobročinnosť.“

Pýtajme sa: Je srdce, ktoré by bolo milosrdnejšie ku chorým, než je Srdce Ježišovo?

Keď otvoríme evanjelium, vidíme, že všetky kroky Pána sú v ňom poznačené dobročinnosťou. Stačí jedno slovo, jedno postťažovanie chorého a prebúda sa v ňom súcit. „Keď chceš, môžeš to urobiť, aby som bol zdravý“, hovorí Ježišovi malomocný. „Chcem to, aby si bol zdravý; odpovedá Ježiš okamžite. „Pane! - kričí vojak z Kafarnauma - mám tu jedného sluhu, ktorý je ochrnutý a veľmi trpí.“ Ježiš odpovedá: „Prídem a uzdravím ho.“ (porov. Mt 8, 5-6). Ježiš často prichádza v ústrety tým, ktorí ho prosia. Prorok Izaiáš označuje zázračnú pomoc pre chudobných chorých ako rozpoznávanie znamenie Mesiáša: „Povedz všetkým, ktorí majú ťažké srdce: Majte odvahu a nebojte sa, tu je váš Boh. On sám príde a oslobodí vás. Potom budú oči slepých vidieť a uši hluchým sa

Blahoslavená Alfonza Mária a jej úcta k Božskému Srdcu Ježišovmu

otvorila, aby počuli. Potom ochrnutý vyskočí ako jeleň a jazyk nemého bude od radosti kričať.“ (Iz 35,5-6). A rovnako ako náš Boh Otec chcel, aby láska k blížnemu bola poznávacím znamením Mesiáša, tak isto chcel, aby bola symbolom, podľa ktorého poznajú jeho učeníkov: Podľa toho všetci poznajú, že ste moji učeníci, keď sa budete navzájom milovať“ (Jn 13, 34-35). Srdce Ježišovo je takisto vzor, ktorý musíme napodobňovať. Lektúra týchto úryvkov nás pozýva presnejšie skúmať, aké miesto má úcta k Srdcu Ježišovmu v spiritualite blahoslavenej Alfonzy Márie.

Bola Alžbeta vo svojej spiritualite ešte pred zostavením pravidiel preniknutá úctou k Srdcu Ježišovmu alebo dala tejto úcte dôležité miesto až po založení kongregácie?

Úcta k Božskému Srdcu Ježišovmu bola vo Francúzku rozšírená od 17. storočia cez zjavenia svätej Margite Alacoque, v ktorých jej Pán dal poznať lásku svojho Srdca. Neskôr sa táto úcta šírila cez bratstvá do farností a práve farár Reichard založil takéto bratstvo v Niederbronne v roku 1824, teda v čase, keď Alžbeta mala desať rokov.

V Registri farnosti nachádzame zápis, že mladá Alžbeta Eppingerová sa stala členkou tohto bratstva 19. februára 1832 ako 18 ročná. Horlivým širiteľom bol však vždy farár Reichard a založil aj dobročinnú *Jednotu*. V tejto úcte rástla a dozrievala aj mladá Alžbeta, neskôr blahoslavená Alfonza Mária. Práve *Jednota* ku cti Božského Srdca Ježišovho a Nepoškvrneného Srdca Panny Márie sa snažila starať sa o chorých v ich domovoch a tých, ktorí boli ponechaní sami na seba.

Podľa Štatútu tohto bratstva je Alžbeta pozvaná orientovať sa na Ježiša podľa evanjelia, ktorý je veľmi jemnocitný voči chorým a tým ktorí trpia. „Čo ste jednému z mojich najmenších bratov urobili, mne ste urobili“ (Mt, 25, 40).

Cieľom *Jednoty* je ošetrovanie chorých a služba pri zomierajúcich, duchovná podpora a príprava chorého na prijatie sviatosti zmierenia.

Alžbeta bola od začiatku veľmi aktívnou členkou tohto bratstva. V rokoch, keď nebola chorá, zúčastňovala sa s ostatnými členmi pri týchto aktivitách. Keď ochorela, členovia bratstva ju zase radi navštevovali.

Ako štrnásťročná sa pripravovala na prvé sväté prijímanie a keďže bola osobou, ktorá na pravdy viery nazerala, nemusela si ich nejako rozumovo vstrepovať. Pre ňu pravdy viery neboli iba studené vety, ale skutočnosti Božej lásky, Ježišovho utrpenia, Eucharistie, tajomstva vykúpenia. Prijímala všetko ako žena s vrúcne milujúcim a hľadajúcim srdcom. Deň pred prvým svätým prijímaním ju prenikol hlboký smútok. Obávala sa, že usmernenia otca Reicharda nedostatočne poslúchala a navyše v tom čase ochorela.

Ihneď povedala: „Nesiem choroby ochotne ako náhradu za zanedbávanie dobrého. Môj Ježiš, chcem to verne znášať z lásky k tebe. Utvor moje srdce podľa svojho Srdca. Sprav ho dôstojným pre prijatie Eucharistie! Môj Ježiš, chcem všetky utrpenia rada znášať z lásky k tebe. Daj mi srdce podľa tvojho Srdca, priprav ho, aby som ťa vo svätej Eucharistii mohla dôstojne prijať.“

Ako členka *Bratstva a Jednoty* veľmi rada počúvala homílie farára Reicharda o úcte k Ježišovmu Srdcu a modlila sa spolu s ostatnými členmi. Boh bol pre ňu prameňom všetkého dobra a milostí. Je to Boh lásky a milosrdenstva voči človeku, ktorý je zasiahnutý hriechom.

Alžbeta sa veľmi skoro vyhýba hriechu a neustále si praje, môcť stále lepšie pochopiť, ako neurážať Boha a vždy ho lepšie milovať. Je možné vybadať, že začína mať stále väčšiu citlivosť na hriech. Pochopí, čo je svojvôľa a v tom momente sa modlí: „Ježišu, ty vieš, aká je

Blahoslavená Alfonza Mária a jej úcta k Božskému Srdcu Ježišovmu

pre mňa nebezpečná svojvôľa, mám strach, prosím ťa uchráň ma pred ňou. “ A má len jedno prianie: „Bože, chcem ťa lepšie poznať a viac ťa milovať“. Cíti ako v nej rastie túžba po svätosti a to nie je len čosi ako dočasné snahy, ale je to tendencia, ktorá sa hlboko zapíše do jej vnútra a jej srdca. Toto sa v nej rozvíja tým viac, čím je zrelšia. Pre ňu sú všetky činnosti a postoje, z ktorých je utkávaný život, preniknuté Bohom a často hovorí: „Vo všetkom, vždy a všade vidím len Boha... “

Modlitba je v Alžbetiných reakciách niečo tak veľmi spontánne, že sa ustavične obracia k Ježišovi, aby mu zverovala svoje starosti, strachy a túžby, len aby ostala verná sľubom.

Zveruje mu prosby o pomoc, aby vo svojich námahách žila podľa Božej vôle, ako aj svoje prosby o požehnanie pre každého, kto ju o to prosí, taktiež vďaka za milosti, ktoré obdrží.

Stav modlitby považuje za celkom osobitné šťastie, intenzívny pocit a duchovnú radosť.

Vzťah Alžbety k Ježišovi spočíva v meditácii nad trpiacim a ukrižovaným Kristom. Príťažlivosť k trpiacemu Kristovi ju už nikdy neopustí. Spontánne a svedomite si uctieva päť Ježišových rán a tento spôsob meditácie si osvojujú aj jej sestry po založení kongregácie.

Tento spôsob meditácie ju vedie celkom prirodzene uvažovať o láske, ktorú nám Ježiš prejavil, aby zmieril človeka s Bohom a tak si často sprítomňuje tajomstvo vykúpenia, ktoré Ježiš završil na kríži.

Keď hovorí o svätej omši, zdôrazňuje aspekt „obnovenia obety kríža“. Možno povedať, že pre Alžbetu meditácia nad utrpením Ježiša spočíva v sprítomňovaní jeho utrpenia, aby dokázala pochopiť jeho lásku k nám a vzbudiť v sebe vďačnosť za ňu. Zvlášť ju prenikajú momenty utrpenia a to Ježiš v Getsemani až po prebodnutie jeho srdca kopijou vojakom na Kalvárii.

Dôveru v Boha vlievala aj chudobným, trpiacim a hriešnikom. Mnohí dosvedčujú, ako sa vedela dotknúť srdce počúvajúcich, keď im rozprávala o dôvere v Boha. Bolo to preto, lebo ona sa stále dotýkala Ježišovho Srdca. Aj v tom videla cieľ svojho diela, vlievať dôveru v Boha do srdca umierajúcim a zarmúteným dávať nádej.

Alžbeta telesne a duševne nevysloviteľne trpela; predsa si stále zachovávala veselú myseľ. „Počas môjho utrpenia,“ hovorila „som stále myslela na to, čo som už v detstve Bohu prisľúbila: zachovať si čisté srdce, snažiť sa o svätosť a vo všetkom konať Božiu vôľu.“

V istom úseku života sa chce s Alžbetou stretnúť veľké množstvo ľudí a ona ich pozýva k obráteniu. Tento druh apoštolátu, ktorý Alžbeta praktizuje, keď k nej prichádzajú návštevníci, medzi nimi mnohí kňazi, je výzva k obráteniu cez úprimnú vieru, vďaka tomu, že vnútorným zrakom preniká do ich srdca. Dôkazom toho je nespočetne veľa listov vďaka od všetkých tých, ktorí si tieto odporúčania zobrali k srdcu a vyznali, akí sú šťastní, že dostali šancu zmeniť svoj život.

Tridsaťpäť rokov života Alžbety do založenia kongregácie nám pripomína tridsať rokov „skrytého života“ Ježiša, ktoré ho mali pripraviť na „verejný život“. Mnohé udalosti, ktoré sú nám známe, ukazujú, že intenzívny vnútorný život u Alžbety sa začal už skôr, že to uchopilo celé srdce a myslenie dieťaťa a v obdivuhodnej hĺbke preniklo celú jej bytosť.

Ide o permanentnú formáciu. Alžbeta chodí celý život do Kristovej školy a Jeho Srdca, kde si formuje svoje srdce. Formovať sa znamená pre ňu nechať v sebe prijať osobu Ježiša Krista.

Rozvíjať sa znamená: nechať v sebe rásť Krista v jeho dokonalej veľkosti. Ak ide o to nechať v sebe žiť Krista, musí to priniesť do jej života jednotu – mysle, vôle a srdca.

Po založení kongregácie a prijatí rehoľného mena sestra Alfonza Mária sa jej podarilo pristupovať k Bohu, k bratom a sestrám rovnakým spôsobom. Modlitba a činnosť boli

Blahoslavená Alfonza Mária a jej úcta k Božskému Srdcu Ježišovmu

upriamené na Krista; Kristus bol vyjadrený v jej modlitbe a činnosti. Dá sa povedať, že matka Alfonza Mária si vo všetkých životných situáciách uvedomovala, že je potrebné sledovať tú istú líniu a ísť touto cestou. Ak by sa dala táto línia spoznať, tak iba v Kristovi, v „láske Boha, ktorý sa stal človekom“, zjavujúceho „nekonečnú lásku a milosrdenstvo Otca“, v jeho láske, ktorú poháňa vrúcny súcit. Teda v Kristovi, ktorý „má srdce“, ktoré blahoslavenej Alfonze Márie neprestajne pripomínalo volanie Ježišovho Srdca.

Ako integrovala Alžbeta úctu k Ježišovmu Srdcu do svojej spirituality?

Úvod k *Prvým pravidlám* obsahuje veľmi pekný odsek, ktorý je plný citátov z evanjelia a nádherným spôsobom predstavuje ducha oduševňujúceho apoštolské nasadenie kongregácie. Je tu spomenutá chudoba tých, čo nemajú nikoho. S ochrnutým pri rybníku v Betsaide by sme mohli volať: „Pane, nemám človeka, čo by mi pomohol“ (Jn 5, 7). Ak niekto odpovedal na toto volanie o pomoc, tak bol to Ježiš.

„Po Božskom Srdci Ježišovom neexistuje srdce plnšie milosrdenstva, ako najsvätejšie a Nepoškrvené Srdce Panny Márie.“ Preto „má byť založená kongregácia ku cti najsvätejších srdc Ježiša a Márie, aby sme ich mohli uctievať napodobňovaním ich dobročinnosti“. Preto hodnota srdca hrá určite podstatnú úlohu v charizme a poslaní sestier blahoslavenej Alfonzy Márie aj dnes.

Rovnako ako sa Ježiš dal spoznať, že je prisľúbený Vykupiteľ, účasťou na obdivuhodnej a činnej láske k blížnemu, taktiež chce, aby bola činná láska poznávacím znamením, podľa ktorého poznajú jeho učeníkov: „Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať“ (Jn 13, 35). Božské Srdce Ježišovo má byť vzorom, podľa ktorého sa majú formovať srdcia jeho nasledovníkov. On je milosrdný Samaritán, na príklad ktorého nás sám upozorňuje a dodáva: „Chod' a rob aj ty podobne!“ (Lk 10, 37).

Aký dopad to malo na blahoslavenú Alfonzu Máriu a aký dopad to má na formáciu sestier?

„Duch sestier Božského Vykupiteľa má byť Duchom Ježiša Krista.“ Túto kľúčovú pasáž poznajú všetky sestry blahoslavenej Alfonzy Márie na svete naspamäť a podľa toho je možné ich spoznať. Jedným slovom majú byť schopné povedať s apoštolom Pavlom: „Nežijem už ja, ale vo mne žije Kristus.“ Tento text dvíha blahoslavenú Alfonzu Máriu až do mystickej roviny a pokračuje: „Ježišov Duch ju tak pohýna, že Ježišov život sa zjavuje na jej smrteľnom tele. Ježišov život je pre ňu aktívnym princípom života, správania sa, konania. Ježiš koná cez ňu.“

Čo sa týka spirituality je tu nepopierateľná kontinuita medzi prvým a druhým obdobím života blahoslavenej zakladateľky a jej úcte k Božskému Srdcu Ježišovmu. Aj keď sa situácie menia, jej život nemenne stojí na tých istých princípoch. Je stále otvorená prispôbovaniu sa novým situáciám a preukazuje dostatočne bohaté schopnosti účinkovania. Je to čas plodnosti spirituality, ktorá je radikálne upriamená na Boha a silne podfarbená úctou k Božskému Srdcu Ježišovmu.

Blahoslavená Alfonza Mária a jej úcta k Božskému Srdcu Ježišovmu

Aký je môj vzťah k Božskému Srdcu Ježišovmu?

Zakladateľka, blahoslavená Alfonza Mária zdôrazňuje: „*Pamätajte, že váš Boh je Bohom žiarlivým, nechce žiadne rozdelenie srdc, čo sa mu darovali. Sestry, oslobodte si srdce od všetkých pominuteľných vecí. Ved' viete, že on je žiarlivým na srdce svojej nevesty. Keby ste vedeli, akú bolesť pripravujete Ježišovi, keď mu odmietate svoje srdce, ktoré si tak praje zobrať do svojho vlastníctva.*“

Ako vyjadríme vďačnosť voči Božskému Srdcu Ježišovmu?

Najsvätejšie Srdce Ježišovo v objatí tvojej lásky zohýbame svoje kolená v tomto výnimočnom slávnostnom okamihu, keď ti chceme vyznať svoju lásku a opäť sa ti zasvätiť. V živote človeka, sestier, kongregácie sú chvíle, keď sa oveľa živšie a naliehavejšie pociťuje potreba vyznania viery, lásky a zasvätenia, bezpochyby najvýznamnejším podnetom je blahorečenie zakladateľky Alfonzy Márie dňa 9. septembra 2018 v Štrasburgu.

Najsvätejšie Srdce Ježišovo – prameň života a svätosti, poznania a múdrosti, pozerajúc sa z tohto prítomného okamihu do diaľav blízkej i vzdialenej minulosti, sme si vedomí svojej duchovnej odkázanosti na teba. Z pohľadu minulosti využívame túto chvíľu k prejavu vďakyvzdania – osobitne za život Alžbety – matky Alfonzy Márie a to prirodzený i sviatostno-duchovný, ktorý od teba dostala.

Vďaka za to, že uzrela svetlo sveta, ale aj za dar kresťanskej viery a svetlo milosti, ktoré prijala, za sviatosť krstu a neskôr sviatosť Eucharistie, birmovania a duchovného zasvätenia.

Modlíme sa a prosíme, aby sa zachovalo posvätné dedičstvo jej charizmy prostredníctvom nás sestier a ľudí, v ktorých horí láska k Bohu, k Cirkvi, ľuďom i kongregácii.

Najsvätejšie Srdce Ježišovo, dom Boží a brána do neba, spoznávajúc tvoju lásku prijmi vyznanie našich úst a zasvätenie našich srdc.

Pretvor naše srdce podľa svojho Srdca a zapáľ v nás oheň svojej lásky, aby bolo našou čťou žiť a umrieť v tvojej láske.

Kráčajúc teraz v duchu epochami, od narodenia Alžbety, cez založenie kongregácie matkou Alfonzou Máriou, pod ochranou Panny Márie, Matky Vykupiteľa, na orodovanie našich patrónov a na príhovor blahoslavenej Alfonzy Márie, tebe najláskavejšie Srdce Ježišovo dôverujeme, tebe sa zasväcujeme, lebo ťa milujeme!

Nech sa ti vzdáva sláva, česť a chvála na veky vekov. Amen.

*Blahoslavená Alfonza Mária,
zjednotená s ukrižovaným Kristom
a odovzdaná Jeho Božskému Srdcu
obetovala si sa za záchranu a spásu duší.
Ďakujeme ti za tvoje vyznanie,
že kto prispeje k záchrane duše blížneho,
zaisťuje si spásu vlastnej duše.*